

[Justitsministeren]

Jeg synes, det har været en god debat. Den har givet mulighed for at drøfte ikke blot det, som regeringen har fremlagt, men også det, som er baggrunden for det, nemlig Færdselssikkerhedskommissionens store betænkning, som blev afleveret i december sidste år.

Meningen med debatten var, at vi på grundlag af redegørelsen kunne få en række synspunkter trukket op. At det har været en god debat, har heller ikke kunnet undre, for en række af debattørerne har deltaget i kommissionsarbejdet og har dermed medansvar for den i mange henseender særdeles rosværdige betænkning. Det skyldes formanden, det skyldes sekretariatet, og det skyldes de medlemmer, der har gjort et stort og betydningsfuldt arbejde. Også den måde, tingene er lagt til rette på, opstillingen af en plan og programmer, beregninger og en lønsomhedsbetragtning, synes jeg er meget væsentlig i den forbindelse, for det har gjort det muligt og gør det muligt i de kommende år at foretage prioriteringer.

Det er i hvert fald ikke rigtigt, som fru Margrete Auken var inde på, at regeringen ikke har taget betænkningen alvorligt. Vi har taget den meget alvorligt og er gået den igennem i enkeltheder for at trække ting frem, som er vigtige og så set i forhold til netop lønsomhedsbetragtningerne og de prioriteringsmuligheder, som de giver.

Men inden jeg går over til de enkelte ordførerindlæg og de problemer, der er rejst, vil jeg sige, at med færdselssikkerhedsproblematikken har vi høj grad at gøre med det, som mange ordførere har været inde på, nemlig at det er nødvendigt at udvikle ansvar, det er nødvendigt at bearbejde holdningen hos den enkelte gennem familien, gennem skolen og gennem alle mulige andre holdningspåvirkningsmekanismer, som vi kan bruge for at udvikle den ansvarlighed, som skal danne baggrund for den færdselssikkerhedsudvikling, som vi stadig væk må fremme. Selv om der er sket meget i de foregående år, er de tal stadig uacceptable, som vi har for ulykker og dræbte.

Regeringen vedkender sig også helt klart Færdselssikkerhedskommissionens langsigtede målsætning og har på den baggrund til hensigt i de kommende år at yde en forstærket indsats i færdselssikkerhedsarbejdet. Det gælder både for de forslag, der er lagt frem her, og i det daglige. Jeg tror, det var fru Inger Stilling Pe-

dersen, der var inde på, hvordan man med en målrettet kampagne fra politiets side kan gribe ind og også udvikle en større ansvarlighed i, skal vi kalde det den daglige sløragtighed i færdslen, som jo er en af de ting, som er uacceptable: manglende tegngivning, manglende respekt for tegngivning. Bare man får givet tegne, inden man er færdig med svinget, er det godt nok, altså ikke nogen fornemmelse af, at man har regler om tegngivning for at vejlede andre i trafikken, respekten for trafiklysene, som ganske rigtigt har været faldende, respekt for fodgængerovergange, også fodgængereres respekt for færdslen ved fodgængerovergange. Når man sætter ind med kampagner på dette område, når man også resultater. Det har vi set i den nærmest forløbne tid.

Der er blevet nævnt andre eksempler, som jeg synes netop peger i samme retning ved at vise, at det nytter noget at gå ind med kampagner, som appellerer til ansvarlighed. Der blev nævnt den indsats, der har været rettet mod unge, alkohol og trafik i Nordjyllands Amt, som har vist virkelige gode resultater med den konsekvens, at det nu følges op i Århus Amt, så vidt jeg har forstået. Det er ved en sådan virkning, at vi kan måle, om tingene lønner sig.

Der har været talt meget om økonomi. Hr. Jimmy Stahrs skuffelse og flere andres bemærkninger om det har i høj grad været med udgangspunkt i, at der, som fru Margrete Auken sagde, ingen penge var på. Det er nu ikke en helt rigtig betragtning, for det, der er understreget, og det, som jeg også er nødt til at understrege her, er, at med det udgangspunkt, at regeringen tilslutter sig Færdselssikkerhedskommissionens langsigtede målsætning, så må man også understrege det, som står på spalte 9591 i regeringens redegørelse: »... at en gennemførelse af foranstaltningerne ikke må overskride rammerne for den samlede økonomiske politik«. Vi forudsætter, at en række af de foreslåede foranstaltninger vil kunne finansieres inden for de eksisterende rammer ved omprioriteringer, men det forudsætter så, at man er parat til at foretage disse omprioriteringer. Det gælder både på det statslige plan, på det amtskommunale og det kommunale plan i lokalsamfundene, hvor man arbejder med færdselssikkerhed.

Der er også nogle af investerings- og driftsudgifterne, som det næppe vil være muligt at finansiere inden for de eksisterende rammer, og